

Tautringer oktober 2012

Hjerte taler til hjerte

Uken etter 22. juli 2011, utvekslet Sr. GilKrist e-poster med gode venner i USA om terrorangrepene i Oslo og på Utøya. Disse vennene (Rob og Molly Lehman, Fetzer Institute) var så imponert over måten det norske folk møtte vold med kjærlichkeit på, at de ville gi en pengegave til Tautra Mariakloster for å etablere et minnesmerke til ære for alle dem som ble rammet.

Sr. GilKrist samlet et team av kunstnere fra Norge, samt en filmmaker til å dokumentere prosjektet. Denne gruppen møttes flere ganger, med Søstre GilKrist, Sheryl og Hanne-Maria, for å planlegge minnehagen som er synlig fra gjestedelen av kirken.

Etter hvert kom elementene frem: en larvikittplate–samme sten som alteret er laget av– hjerteformet som Utøya og tegnet av Børre Larsen, med litt vann som bobler opp og renner stille over overflaten.

En 30 cm. bred gongong slåes som Angelus-bønn hver dag, etter middagsbønnen. Dette er en bønn for de 77 omkomne, så vel som de etterlatte som prøver å komme seg gjennom sin sorg. St Paulus sier i 1.Kor.13 hvis han taler som en engel, men mangler kjærlichkeit, er han bare drønnende malm eller en klingende bjelle. Daglig å slå på gongongen skal minne oss på å forære vår kjærlichkeit og vår bønn så hagen blir minnet verdig.

Anleggsgartner Ragnar Arentz og arkitekt Per Audun Letnes forandret den eksisterende hagen, lesset inn sand, og Ragnar laget en benk av skifer. Olav Storli og Torgeir Valberg ved Frosta hagelag laget en sti i tre.

To lokale kunstnere, Guri Rygg og Anne Øren Bratsvedal, ga inspirasjon til skiltet som oppgir datoen i romerske tall: XXII VII MMXI

Hovedverket er en 5,5 m lang frise på bakveggen som viser 3 planter. Den første (en lilje) er visnet og bøyd som om i sorg. Den andre (en fiolett) er også bøyd, men har en knopp, og antyder håp og styrke. Fiolettens blad er hjerteformet! Den tredje (en nype) har to grener i korsform, men blad spirer frem: korset som Livets tre. Denne frisen ble laget av Anne Karin Furnunes ved å bore hull i aluminiumsplater.

Denne minnehagen ble offisielt åpnet ved Frostas ordfører Johan Petter Skogseth den 29. september, og ble velsignet ved p. Anthony. Til stede var kunstnerne og andre som hadde bidratt til prosjektet, sammen med Frostas Utøya-overlevende Miriam Einangshaug (18) og hennes familie, og foreldrene til Andreas Grønnesby Dalby (17) som døde på Utøya. Naboer, venner og andre besøkende deltok i seremonien.

Ordføreren snakket om trøsten og styrken mennesker kan finne ved å komme til denne kirken og denne minnehagen, i visshet om søstrenes daglige bønn for dem og alle som ble rammet.

“Ørkendagen 22.juli i fjor kan bli til en hage,” sa p. Anthony, ”hvor liljen bøyd etter tragedien finner nytt liv i den meningen vi gir ofrene: Deres død var ikke forgjeves, og deres minne forblir levende, båret til Livets Herre ved alle som besøker denne kirken.”

Miriam ga uttrykk for sin store taknemlighet for at hun lever, og talte om hvordan hun har lært hvor viktig det er å leve hvert øyeblikk med takk.

Da S.GilKrist ble valgt som priorinne, hadde hun allerede planlagt sitt 25-årsjubileum. Den egentlige datoen for avleggelsen av hennes første klosterløfter er 4.januar, men hun valgte å feire sitt jubileum på en veldig spesiell dag: 17.mai. S.GilKrist er født i Canada, men vokste opp i Chicago, og er så stolt av å ha blitt norsk statsborger at hun ønsket å feire på grunnlovsdagen. I tillegg var også 17.mai i år høytiden for Kristi himmelfart, så det ble tre gode grunner til å flagge.

P.Anthony sa i sin preken at "Blowin' in the wind" kan være et symbol på hennes liv—fra The Windy City som 5-åring til Tautra som grunnlegger. En dag her på Tautra blåste den kraftige vinden sløret hennes bort da hun gikk fra det lille, midlertidige kapellet i rødhuset til refektoriet i hvithuset. Søstrene lette forgyeves etter det. Seks måneder senere kikket S.Lisbeth tilfeldigvis opp mens de sang vesper, og så noe svart fly forbi vinduet. Hun gikk for å undersøke og kom triumferende tilbake med S.GilKrists slør—verken skittent eller skrukket.

Den hellige Ånd blåste S.GilKrist først til benedictinerne, så til cistercienserne i Arizona, og så til Our Lady of the Mississippi Abbey i Iowa – som er moderkloster til Tautra. Klosteret i Arizona ligger i ørkenen, og S.GilKrist ble svært glad i ørkenens spiritualitet: stillhet, åpenhet, ensomhet og et barskt landskap. Å bo på ei øy i Trondheimsfjorden byr på, overraskende nok, noen av de samme kvalitetene: vannmassene som en slags ørken, åpen himmel med utsikt til horisonten i alle retninger. Da grunnleggerne kjørte gjennom Frosta på vei til Tautra den 28.februar 1999, ble S.GilKrist så bergtatt av halvøyas og fjordens spektakulære skjønnhet, at hun ropte ut: Jeg kan ikke tro at jeg får bo her resten av livet! Norge minnet henne om Canada; det kjentes som en hjemkomst.

Guds Ånd har blåst S.GilKrist verden rundt. Ett av de troendes tegn, som Kristi himmelfarts evangelium forkynner, er å tale forskjellige tungemål. S.GilKrist ønsket å feire sin jubileumsmesse på flere språk. Det tradisjonelle, gregorianske Introitus (inngangssang) ble sunget på latin, messens faste deler var på norsk, offertoriet (frembringning av gavene) ble sunget på fransk av munkene, og forbønnene var på engelsk, fransk, nederlandsk, norsk og mandarin. Etter kommunion sang vi Gud sign vår konge god!, og vi avsluttet med "Be for oss, hellig Olav, Norges evige konge!"

P.Anthony siterte et kinesisk ordtak: «Hvis du vil bli lykkelig i en uke, gift deg! Hvis du vil bli lykkelig i en måned, slakt en gris! Hvis du vil bli lykkelig for evig, plant en hage!" Måtte S.GilKrists livs hage fortsette å bringe frem frukt som gleder alle hun møter. Gratulerer, Mor GilKrist, og Ad multos annos!

I september hadde vi vår faste visitas som holdes annethvert år. Dom Richard hadde bedt Dom Daniel av Caldey om å utføre den. Dom Daniel løste oss gjennom gode dialoger om hva vi kan gjøre for å føle mindre stress med alt arbeidet, og å finne vår plass i denne kommuniteten, sett med nye øyne. Vi er i ferd med å fornyes, og det skal ta lengre enn 6 måneder. Dom Daniel ble imponert over vår åpenhet. Vi er klare over våre utfordringer og svakheter og tør å snakke om dem. Og humoristisk sans mangler vi ikke! I bunn og grunn har vi fred med hverandre og med vår situasjon som en forholdsvis ny kommunitet som strever med å integrere flere kulturer. Vi må gi slipp på våre egne tanker, og ha tillit til Gud som leder oss inn i fremtiden ett skritt om gangen.

Vi nyter skarpe høstdager med de siste plommene og knallrøde epler, og skimrende ospblader skinnende gule mot en strålende blå himmel. Vi ønsker dere alle høstens rike tilfredshet, høstet fra vår gode jord og den gode ånd i hver av oss. Nyt livet og hver dags mirakel.

Kjærlig hilsen fra deres søstre på Tautra

P.Erik Varden, den eneste norsk-fødte munk i vår orden, besøkte oss på vei tilbake til Mt St Bernard Abbey i England og delte sitt arbeid om St Hypatios med oss.

Br Columba av Portglenone Abbey i Nord Irland kom tilbake i 3 uker som skredder.

Vår utrettelige støttegruppe solgte betydelige mengder såpe og hudkrem under Olavfestdagens historiske marked i Trondheim. P. Anthony inspiserer produktene utstilt i boden til Tautra Mariakloster.

Dom Daniel var profesjonell sanger før han gikk i kloster, så han måtte synge Happy Birthday til S.Marjoe på nederlandsk!

Hver høst er Tautra vert for flokker med gjess på vei sørover.

Søster GilKrist og Søster Sheryl representerte Skandinavia under det europeiske MIDDIM (monastisk interreligiøs dialog) -møtet som fant sted i Bose kloster i Italia. En dagstur til hinduklosteret Gitananda Ashram sto på programmet.